

Ragnarök - ett riktigt korståg

Akt 1

Scen 1. Påven gör en kupp

Ansgar, Carolus Rex, Jeanne d’Arc, Mikael.

(Scenen är nedsläckt.)

DOV TRAILERRÖST: *(blir mer och mer exalterad ända fram till ”nästan”)* Det här är historien om hur Ansgar fick ett ärofullt uppdrag av den ensamstående påven Carolus Rex, hur han reste till det ispinade Norden för att återupprätta det förlorade paradiset, hur han möttes av ett trängsint folk, tog sig an gudar, kärleken, och kristnade Norden... typ. Du kan själv följa med i ditt programblad. När du hör det här ljudet – MERA MJÖD! – när du hör det ljudet, då vet du att det är dags att vända blad. Då börjar vi.

(E-typelåt sätter igång i högtalarna med tung bas. Strålkastare lyser upp den rökfyllda scenen och under låtens intro träder Ansgar in med bakljus och ett enormt kors på ryggen. Där finns också två valkyrior på scenen med sprakande poi som de snurrar.)

ANSGAR SÅNG: Jag ska kristna Norden! *(melodi: This is the way – E-type)*
(Låten går ut på att han själv ska segra över vikingarna, kristna Norden och att Ansgar är en hjälte etc.)

(Scenen tänds upp. Påven Carolus Rex caroliga röst bryter av mot pampigheten i öppningen.)

CAROLUS REX: Oh Ansgar, det var en sak till.

ANSGAR: Ja min ensamstående påvighet?

CAROLUS REX: Eftersom det krävs tre till varje gudomligt uppdrag så *(melodi: All the reasons to live)* ska du få tvåa medhjälpare som ska följa med dig till Norden!

ANSGAR: Nej men så trevligt, det är ju strålande minsann. Vilka kan dessa två vara då?

CAROLUS REX: *(mel: Tommy tycker om mig)* Jesus tycker om dig, därför får du Mikae-e-e-el! Han är ärkeängeln med svä-ärdet som bri-inner. Och du får en jungfru som kristnat hela Orlea-a-a-ans! Hon går klädd i rustning och hennes namn det är Jeanne D’Arc! Det är sant.

ANSGAR: Åhå, på så vis minsann, en ärkeängel och en jungfru, det var inte dåligt minsann!

(Lite tumult hörs utanför scenen. In travar Jeanne D’Arc följd av Micke.)

JEANNE D'ARC: Kristna Norden sa ni! Ta hit dom där mjödskummande vikingarna så ska jag lära dem hur tungt Guds budord väger i verkligheten! Nå? Är det här Norden? Är det där en viking? (*Hon pekar på Ansgar och ser skeptisk ut.*)

MICKE: Nej, Jeanne, det här är Vatikanen och det där är Ansgar. Norden ligger... i norr... (*Vänder sig till Carolus Rex*) NORDEN??? Det är ju svinkallt! Fattar du hur jäkla kallt det är. Det går isbjörnar på gatorna, folk bor i igloos och man åker spark till jobbet!

ANSGAR: In Sweden they call it a kick, minsann.

MICKE: (*stirrar på Ansgar, vänder och går bort en bit, ställer sig med ryggen mot*)

JEANNE D'ARC: Kyla är för veklingar, den sanna tron skall hålla oss varma! Den sanna tron och blodet från de mjödskummande vikingarna!

MICKE: Spöa hin håle, onskans orm, Lucifer själv, för att skickas i väg på en mission till en frysbox, jo jag tackar ja. Där får man för att man är ärkeängel.

CAROLUS REX: Men det här uppdraget är jättenobelt! (*mel: Främling*) I Norden där ska ni ta en as och döpa honom vid Nordpolen!

ANSGAR: Döpa ett as minsann, men vad ska det vara för as? Ska det vara en död ko, eller en död älg, eller en död fraggel, eller...

CAROLUS REX: (*fortsätter sjunga*) Nejnej EN as! Det är en gud, som bor där i Asgård.

ANSGAR: Jaså jaha, på så vis minsann, EN as, neutrum var det ja, så lustigt att kalla sina gudar för asar, hohoho. Så vi ska döpa honom vid Nordpolen, det blir en smal sak minsann. Lätt som en plätt! Piece of kaka, som man säger i England.

CAROLUS REX: (*mel: Mitt i ett äventyr*) Det blir ett äventyr! Jag längtar så tills ni har kommit hem och kristnat hela Norden!

ANSGAR: Utmärkt, utmärkt! En viking till rakning minsann. Kom låt oss slå följe till det okristliga Norden och utföra vårt synnerligen heliga uppdrag.

CAROLUS REX: Men ni måste ju vara tre, annars blir det inte en gudomlig mission! Har ni inte lärt er nånting av Livets Ord?

MICKE: Jag tänker INTE följa med.

CAROLUS REX: (*mel: Mickey*) Åh Micke Micke hej Micke Micke du är helt okej hej Micke! Kom Micke! Åh Micke Micke snälla Micke Micke följ med dom till Norden hej Micke! Hej Micke!

MICKE: Nngaa okej då.

(Ansgar, Micke och Jeanne D'Arc på väg ut)

CAROLUS REX: *(mel: Fångad av en stormvind)* Men nu glömde jag ju nästan! Kom tillbaks! Jag har nåt att ge till er som ni inte klarar er utan!

ANSGAR: Ja ers carolighet?

CAROLUS REX: *(sjunger vidare)* För att hitta till Nordpolen måste ni se på denna GPS för att ni till slut ska hitta rätt!

ANSGAR: Ja, minsann, hitta till Norden och Nordpolen är ju ingen bagatell, och utan Gudomlig PolSökare kan vi ju lika gärna hamna i Falun, minsann. Det skulle vara ett riktigt helvete *(gör korstecknet)*. Tackar allra artigast ers påvliga singelighet. *(Hänger GPSen i ett snöre runt halsen.)*

(Ansgar ut. Scenen släcks sånär som på en strålkastare som fångar Loke som kommer in.)

SPEAKERRÖST: Mera mjöd!

Scen 2. Valkyriorna gör sitt intåg

Loke, Valkyriorna.

(Scenen är nedsläckt, med spot på en ränksmidande Loke.)

LOKE: Så ett korståg skall gå ända upp till Norden. Det är ju där Iduns saftiga äpplen hänger och dinglar i livets träd, äpplena som ger evigt liv och som jag inte längre får käka av! Jag vet inte ens var Nordpoolen ligger, men med Ansgars GPS skulle livets äpplen vara mina och jag, Loke, skulle få evigt liv och vara herre på täppan!

LOKE SÅNG: *(melodi: Fear of the Dark – Iron Maiden)* Låten går ut på att Loke blir bossen över alla gudar och att alla ska springa runt och göra hans skitgöra.

Under sången kommer Valkyriorna inskuttande och körar. När sången är slut stannar Valkyriorna kvar och Loke talar till dem.

LOKE: Åh, nämen så passande, valkyriorna. Hmm... *(gör upp en plan på ett kick)* Hörni, tjejer! Har ni hört det förskräckliga?

HÄRFJÄTTER: Har vi hört det förskräckliga?

SKÄGGALD: Vi har inte hört det förskräckliga!

BRYNHILDE: Vi har hört det förskräckliga.

LOKE: Ansgar kommer och han ska kristna Midgård.

HÄRFJÄTTER: Ska Ansgar kristna Midgård?

SKÄGGALD: Ansgar ska kristna midgård!

BRYNHILDE: Ska Midgård ansa kristna?

LOKE: Han kommer med Ragnarök.

HÄRFJÄTTER: Kommer han med Ragnarök?

SKÄGGALD: Han kommer med Ragnarök!

BRYNHILDE: Kommer det att regna rök?

LOKE: Någon måste meddela Oden.

HÄRFJÄTTER: Måste någon meddela Oden?

SKÄGGALD: Någon måste meddela Oden!

BRYNHILDE: Måste Oden meddela någon?

HÄRFJÄTTER och SKÄGGALD: Tyst nu! Loke har något viktigt att säga!

LOKE: Alltså: Rid till Asgård, hitta Tor, säg: Ragnarök är i antågande, Ansgar ska kristna Norden. Okej? Är det uppfattat?

HÄRFJÄTTER: Rid till Asgård! Hitta Tor!

SKÄGGALD: Säg: Ragnarök är i antågande!

BRYNHILDE: Oden ska kristna Ansgar.

HÄRFJÄTTER: Nejnejnej. Tor är i antågande

SKÄGGALD: Norden ska kristna Ansgar.

BRYNHILDE: Och det kommer att regna rök.

LOKE: Okej, vi tar det från början: Rid till Asgård. Hitta Tor. Säg: Ragnarök är i antågande, Ansgar ska kristna Norden.

HÄRFJÄTTER: Rid till Norden, hitta Ansgar.

SKÄGGALD: Säg: Krister är på tåget!

BRYNHILDE: Och det ska regna rök.

LOKE: Lyssna. Noga. Rid till Asgård. Hitta Tor. Säg: Ragnarök är i antågande, Ansgar ska kristna Norden. Uppfattat?

VALKYRIORNA: Capisce!

Valkyriorna rider ut till en fånig version av Wagners Valkyriornas ritt.

Scen 3a. Loke gör ett byte

Ansgar in på scenen med sitt stora kors. Loke gömmer sig bakom ett träd, men när hon ser att Ansgar är ensam kliver hon fram.

ANSGAR: Åh, det är synnerligen långt att gå till den där Nordpolen. En båt skulle inte vara en helt dum idé minsann. Fast inte nu såklart, vi är ju fortfarande på torra land, hohoho.

LOKE: God eftermiddag min herre.

ANSGAR: Nejmen se god eftermiddag.

LOKE: Här går ni utan några bekymmer ser jag.

ANSGAR: Inga bekymmer minsann. Hakuna Matata, som dom säger i Kenya.

LOKE: Säg brukar ni gå hit ofta?

ANSGAR: Nej, inte så ofta, det tar på vaderna. Jag har till och med fått sätta ett compeed på hälen. Ni är allt artig ni minsann.

LOKE: Det faller sig naturligt för mig.

ANSGAR: Minsann!

LOKE: Jag hör att ni talar med viss brytning. Frankrike tror jag bestämt, då är ni inte långt hemifrån.

ANSGAR: Åh hoho, så kanske det verkar. Men mitt riktiga hem är överallt där Herrens ljus faller. Fast, nu kommer jag i rask promenad från Vatikanen, minsann. Och det är ett ansenligt marathon vill jag hävda.

LOKE: Jag kunde inte undgå att se att ni var sliten i vaderna. Och ni har ett compeed på hälen. Ni måste verkligen vara i behov av lite närande färdkost.

ANSGAR: Åh såg ni det? Ni har minsann en skarp blick ni. Vad heter ni...

LOKE: *(tar hastigt fram ett äpple och räcker det till Ansgar)* Får det vara ett äpple?

ANSGAR: Oj, jaha ja, ett äpple hade ni undanstoppat där. Ja lite färdkost skulle inte vara så dumt. Artigheten själv är ni minsann. Men det känns ju konstigt det här. Jag får saker och du får inget alls, nej det går minsann inte.

LOKE: Men se så rött och saftigt det är, och fullt av närande C-vitamin.

Ansgar tar emot äpplet och står tyst och ser fundersam ut. Väger korset och äpplet i händerna.

ANSGAR: Ja, jo, hm, nja... (överlägger tveksamt med sig själv).

LOKE: Du... alltså... Hm... Okej jag har det. Ta äpplet för jämställdheten!

ANSGAR: Jämställdheten minsann?

LOKE: Snövit gick på det, Eva gick på det, nu är det på tiden att en man gick på det.

ANSGAR: Jo, ja, men jag kan ju inte bara ta emot ett äpple utan att ge något i gengäld, nehej minsann. Vad har jag som du skulle kunna ha nytta av, fröken...

LOKE: Vad är det där för en mysko pryl du har?

ANSGAR: Det här? Det är en enkel Gudomlig PolSökare minsann. Men den kan jag inte ge bort hur som helst ser du. Det går tyvärr inte, nej minsann.

LOKE: Men om jag fick ta en liten liten titt på den. Bara kasta ett öga på den kan väl inte skada.

ANSGAR: Nej vars, en titt ska väl gå an. Men jag måste nog bestämt hålla i den hårt när du granskar den.

(Loke tar tag i GPS:en och Ansgar håller kvar. De gör en sorts ormande dans när Loke försöker få en så bra titt som möjligt. Det pekas och vänds och vrids. Här är det läge för enkla akrobatiska rörelser. Här far också korset och äpplet runt, eftersom Ansgar nu måste hålla i tre saker samtidigt. Musik: Nån sorts clownmusik.)

ANSGAR: Oj, det var en noggrann titt du tar dig.

LOKE: Vänta! Här är vi nu, det fattar jag, men vart är vi på väg?

ANSGAR: Hit så klart. Det stora krysset.

LOKE: Så det är en skattkarta?

ANSGAR: Nej det är det verkligen inte, minsann! Då kan vi hamna i Västindien och där har vi sannerligen inget att göra.

LOKE: Jaja, krysset är Nordpolen alltså?

ANSGAR: Ackurat!

LOKE: Men det är ju... Enkelt! Tack ska du ha! Det var allt jag behövde veta.

De slingrar sig fria från varandra.

ANSGAR: Tack själv. Det var angenämt.

LOKE: Ta nu och se till att äta det vid rätt tillfälle!

ANSGAR: Det ska jag minsann. Och tack ska du ha fröken... vad var det nu...?

Scen 3b. Ansgar gör en jordglob

Ansgar, Jeanne, Mikael.

(Loke ut och Ansgar blir stående avbruten i sin mening när tumult hörs i kulisserna av Jeanne D'Arc och Mickes röster. Jeanne D'Arc och Micke in.)

JEANNE: Hur långt är det till Norden?

MICKE: Lägg av!

JEANNE: Hur långt är det till Norden?

MICKE: Lägg av!

JEANNE: Hur långt är det till Norden?

MICKE: Lägg av!

JEANNE: Hur långt är det till...

(Ansgar står och vet inte vart han ska göra av korset, att bära på både det och äpplet är alldeles för jobbigt. Han får syn på Jeanne och räcker henne korset. Hon tar emot det lite förvånat. Hädanefter bär Jeanne på korset.)

ANSGAR: Åh, flera mil skulle jag tro minsann. Säkerligen en hel hög med mil.

JEANNE: Varför då? Norden borde man väl komma till så fort man gått norrut.

ANSGAR: Åh, det är ett vanligt misstag. Norden är en geografisk lokation, inte relativ till den egna rörelsen (*Ansgar visar på äpplet som om det var en jordglob*).

JEANNE: (*dunkar korset i golvet*) Norden är Norden för att Gud har bestämt det!

ANSGAR: Ja just det ja. Snart är det dags att kliva på en båt minsann. Annars blir det blött hohoho.

MICKE: Båt?! Det var det ingen som sa något om!

JEANNE: Och vad hade du tänkt? Att vi skulle flyga över Östersjön?

MICKE: Ja!

ANSGAR: Hohoho, nej det går verkligen inte för sig. Hade Gud menat att mänskan skulle flyga hade han gett oss vingar minsann. Den här vägen till båten!

Ansgar travar iväg med Jeanne efter sig. Micke dröjer kvar.

MICKE: Men... jag HAR vingar!

Micke skyndar efter ut från scenen.

SPEAKERRÖST: Och jag vill ha mera mjöd!

Scen 4. Rune gör en runsten

Snorulf, Svinulf, Ulfhilde, Rune Granit (valkyria), speakerrösten.

(Snorulf, Svinulf och Ulfhilde står kring en stor runsten.)

VIKINGARNAS SÅNG: *(snapsvisa av något slag)*

SNORULF: Då kör vi igång! *(harklar sig)* Fader Storulf reste till Vinland med mjölk och ädla svampar. Där sköt han så inihelsrike med ren att de blev tvungna att importera från Kiruna.

RUNE: Storulf till Vinland. Sköt ren.

SVINULF: Han sköt inte lortig då, höhö.

ULFHILDE: Käften Svinulf, ge mig en snus.

SVINULF: Alltså lortig som i motsatsen till ren...

SNORULF: Sen åkte han tillbaka men han var så inihelsrike dyngrak så han körde vilse och hamnade på Mallorca.

RUNE: Hamnade på Mallis.

SVINULF: Men fattaru inte, ren – lortig?

ULFHILDE: Men vad sa jag? Och dra ner byxorna ordentligt, du ser ju ut som en annan fransman.

SNORULF: När han äntligen lyckades hitta hem till gamla Svitjod hade han supit så hårt och så länge att han kunde fylla sju fullvuxna karlar bara genom att andas på dom.

ULFHILDE: Ja, han kunde dricka far vår (*torkar en tår.*) Det är så barnbarna hans kommer känna av den baksmällan.

RUNE: Kom hem. Andades. Karlar stöp.

SVINULF: Är det imperfekt av stop?

ULFHILDE: Men skaru ha stryk eller? Hur blev det med den där snusen?

SVINULF: Höhö, fattaru inte, stop stöp stup.

ULFHILDE: Du lär ju inte få låna nån skoter i vinter, det ska du bara ha klart för dig grabbhalva.

SNORULF: Sedan la han an på grannkärringen men det gillade inte karln som tog storyxan från väggen och klubba ner farsgubben så blodet sprutade och hjärnsubstansen flög och...

SVINULF: Stackars pappsingen...

Ulfhilde nitar Svinulf så han faller till backen.

ULFHILDE: (*till Svinulf*) Sa jag inte åt dig att hålla käft

SNORULF: Farsan dog alltså en kladdig död och vi begravde honom under hans favoritbjörnfäll bakom dasset. Sedan reste vi stenen vi syskon, Snorulf, Svinulf och Ulfhilde.

RUNE: Slogs ihjäl. Snorulf, Svin-dito och dito-hilde reste sten. Runmästare tillika mäterstenograf Rune Granit har givit detta fantastiska konstverk dess grafiska form.

SVINULF: (*ligger fortfarande*) Sten och Graaf. Höhö. Fattar ni? Graaf. Istället för Stanley va. Hanna Graaf. Höhö.

ULFHILDE: (*sparkar till honom*)

SPEAKERRÖST: Nu kan man tro att vikingarna verkligen hade så här dålig humor, men efter att ha kol-14-daterat vissa av skämten i detta manus har det visat sig att de i själva verket kommer från den betydligt tråkigare medeltiden. Alla litteraturvetare med självaktning vet ju vilken utstuderad humor som egentligen finns i vikingalitteraturen, jag menar, ta bara Eddan, den är ju asrolig, inte sant? Lite som stenåldern där de hade en hel del stenkul grottmålningar, eller

hur grott folk? Men är ni klara med scenbytet snart så jag kan sluta nån gång?
MERA MJÖD!

Scen 5. Tor gör en Berghagen

Tor, Valkyriorna, Loke.

TOR: (*sitter på scenen med Mjölner i famnen*) Det är bara du i hela världen som förstår mig, Mjölner. Så fort jag höjer rösten lite så börjar dom andra att tjata om att räkna till tio och knyppla och dricka örtte och gå på folkhögskolekurser för självbehärskning. Men du, du förstår att jag måste få vara arg ibland och slå sönder saker och blixtra och åska och köra bockarna över himlen, och blixtra. När man är en as så har man det inte alltid så lätt, eller hur? Och Siv som ska vara en god hustru och så, har hon nåt medlidande? Nä, hon säger bara att det är som att ha fyra barn; Mode, Magne och Trud, och så den där förvuxna håriga ungen Tor med sin skallra Mjölner. Astaskigt. Nej, det är verkligen bara du i hela världen som förstår mig Mjölner.

TORS SÅNG: Ode till Mjölner (*melodi: Teddybjörnen Fredriksson*)

(*Direkt efter sången börjar Wagners Valkyriornas ritt till vilken Valkyriorna kommer inrusande.*)

VALKYRIORNA: Rid till Asgård, hitta Tor, säg: Ragnarök är i antågande, Ansgar ska kristna Norden!

TOR: Va, vad pratar ni om? Jag ÄR Tor!

VALKYRIORNA: Rid till Asgård, hitta Tor, säg: Ragnarök är i antågande, Ansgar ska kristna Norden!

TOR: Ragnarök? Men, Heimdal har inte blåst i nåt horn... Vid Hels mustascher, sitter han och sover, den...!

HÄRFJÄTTER: Neej... Ansgar.

TOR: Ansgar? Har Ansgar blåst i hornet? Jag ska slå skallen av den skurken! Var är han?

(*Valkyriorna viskar osäkert till varandra.*)

VALKYRIORNA: Eh, rid till Asgård, hitta Tor, säg: Ragnarök är i antågande, Ansgar ska kristna Norden!

TOR: (*förvirrad*) Skulle han inte blåsa i hornet sa ni?

(*Valkyriorna viskar återigen med varandra*)

HÄRFJÄTTER: Jo, Ansgar ska kristna Norden, Ragnarök är i antågande!

BRYNHILDE: Och det ska regna rök.

TOR: Men det var väl själva den! Kan ni inte tala om vad det handlar om?!

Loke kommer in.

LOKE: Nämen hej Tor, har du suttit och snackat med hammaren igen?

TOR: (*gömmer snabbt undan hammaren*) Nej! Och förresten så heter han Mjölner.

LOKE: Men det är ju bara bra att du bejakar din kvinnliga sida, Tor.

TOR: (*flyger upp*) Du, jag har ingen kvinnlig sida, din, din...! (*hötter med hammaren*)

LOKE: Men det är säkert, du passar i klänning. (*Tor suger tag i kragen på henne*) Ah-ah-ah, vill du veta vad det där kristnandet är eller inte? (*Tor backar motvilligt undan.*) Tänkte väl det. Jo, det är så här. Vi är ju asar, inte sant? Vi är många. Flera stycken. En har hand om livsåpplen, en har hand om döda, en har hand om åska...

TOR: ...och blixtar.

LOKE: ...och så vidare. Men Ansgar, han vill kasta ut oss allihop och ersätta oss med en enda. Vilket betyder: Inget mer slaktande av Särimmer, inget mer slaktande på slagfältet bakom Valhall, inget mer köra vagn och blixtra med hammaren...

TOR: (*har blivit alltmer rasande under tiden Loke talat och blir så arg så han knappt får fram ett ord*) Näej! Nääej! Det ska han allt... vänta bara tills... jag ska... smärta...! Storting!

HÄRFJÄTTER: Storting.

SKÄGGALD: Ett stort ting.

BRYNHILDE: Alltid nånting.

LOKE: (*motar iväg dem innan Tor hinner slå ner dem*)

(Valkyriorna ut.)

SPEAKERRÖST: Mera mjöd!

Scen 6. Asarna gör ett storting **Tor, Loke, Freja, Oden, Idun.**

TOR: Freja, var är du?

FREJA: *(in)* Här är jag, liksom!

TOR: Idun! Ta med dig Oden och kom hit!

(Idun kommer in och kör Oden i rullstol.)

ODEN: *(vänder sig till Tor, Darth Vader-andas och säger något i snorkeln.)*

TOR: Men ta ut snorkeln så man hör vad du säger!

ODEN: *(tar ut snorkeln)* Tor, jag är din far.

TOR: Men jag vet! Måste du ha det där larviga cyklopet på dig jämt? Du ser ju inte klok ut!

ODEN: Irritation leder till argsinthet, argsinthet leder till ilska, ilska leder till vrede, vrede leder till raseri, och raseri kan leda till att jag blir doppad i en pool och då är det bra att ha ett cyklop.

(Tor ger upp ett vrål av vrede, Idun skyndar sig att stoppa snorkeln i munnen på Oden igen.)

IDUN: Såsåså, nu tar vi och går en sväng runt Valhall, eller hur? Kom här nu... *(viskar till Tor)* Du vet ju hur han blir när han inte tagit sin flugsvamp. *(Hon rullar ut Oden)*

FREJA: Men hallå, vad är det som har hänt nu då?

TOR: Ansgar tänker köra ut oss från Asgård!

BRYNHILDE: Och det kommer att regna rök.

FREJA: Näe, det är ju helt sjuuukt! Så kan han väl inte göra! Vad ska vi göra då då?

LOKE: Jo, jag hade visst en liten idé. Ni två ser till att Ansgar blir kär i en vikingakvinna – jag menar, det fixar du på ett kick, Freja-gullet.

FREJA: Du, jag är helt sjukt bra på att få folk att bli kära i varandra!

LOKE: Och sen, när de är kära i varann båda två, så tar du Tor och kidnappar bruden – du är ju så stark, det klarar du!

TOR: *(spänner musklerna, talar till hammaren)* Du och jag Mjölner, vi skulle kunna kidnappa tio vikingakvinnor. Samtidigt!

LOKE: Då kommer Ansgar att följa efter er och vi kan lura honom vart vi vill.

FREJA: Du Loke det där var så sjukt bra så jag blir alldeles yr. Då gör vi så där då Tor, vi tar med oss valkyriorna och så grejar vi med det där och så blir allt bara så bra, alltså.

TOR: *(till sin biceps)* Japp, det här fixar vi.

TOR OCH FREJA SÅNG: *(mel: Time Warp – Rocky Horror Show, hur de ska lura Ansgar)*

FREJA: Då sticker vi då *(drar med sig Tor, de försvinner ut)*

LOKE: Hehe, då kan jag ta mig till Nordpolen i lugn och ro... Äntligen ska jag få mina äpplen...

IDUN OCH ODEN: *(har under tiden Loke talat kikat in på scenen. Oden börjar tuta något men Idun hejdar honom genom att täppa till snorkeln.)*

LOKE: *(ser sig om)* Hmm, bäst att smyga iväg nu, innan någon kommer hit *(smyger iväg).*

ODEN: *(tutar någonting)*

IDUN: Precis vad jag tänkte.

(Idun och Oden smyger efter Loke till Rosa Pantern-musiken.)

Scen 7. Vikingarna gör en bekantskap

Snorulf, Svinulf, Ulfhilde, Ansgar, Jeanne, Mikael, Valkyriorna (doakör)

(Snorulf spankulerar missmodigt in från motsatt sida av scenen som Idun och Oden smög ut. Han sparkar lite med fötterna i marken. Havsbrus och fiskmåbrus.)

SNORULF: SUCK! Tänk... att bortom det här havet ligger mina drömmars ö. Där springer ännu de där ofantliga korna, de som var så lurviga och hade så snälla ögon. Där finns stora slätter, strida floder och såna där enorma tallar. ...de var verkligen jättehöga. Och där fanns de där lite tröga infödingarna. De var så naturliga och fria. Fast mjölk tålde de inte. Ååh... Jag skulle ge mitt högra öga för att få komma dit igen.

(Och direkt på den repliken kommer en doakör inhopande gärna med indianattribut och säger "Till Västindien, nanananaaa!" som det var i Columbus och Tintin.)

SNORULF: *(suckar högt och sätter sig ner)*

(Svinulf kommer in)

SVINULF: Sitter du här och tjuvar nu igen?

SNORULF: *(suckar högt igen)*

SVINULF: Fattaru? Sitter och tjuvar – Sitting Bull! Hö, hö. Äh, kom igen! Ulfhilde är på väg. Hon gillar inte sånt där. Och så jä'laskoj vare inte i Vinland! Puckade infödingar. *(knuffar till Snorulf kamratligt på axeln)* Du, hörro. Förresten ligger Amerika åt det hållet! *(pekar i motsatt riktning mot vart Snorulf sitter och därifrån kommer nu Ulfhilde in)*

SNORULF: Jo, jag vet. Men Norge är i vägen, och det är lättare att minnas här vid havet. Du vet skvätta lite i vågorna med handen *(skvätter med handen)*. Lyssna till fiskmåsarnas skönsång.

ULFHILDE: Fiskmåsars skönsång? Fiskmåsars *skönsång*?! Skärpning! Res dig upp och var nöjd! Det är en order.

SVINULF: *(till Snorulf)* Jag sa ju det.

(Snorulf reser sig skamsat upp och får sedan syn på Ansgar, Jeanne och Micke som kommer knallande in på scenen över det som tydligen ska föreställa vatten. Svinulf och Ulfhilde följer hans blick och stirrar på följet med misstro.)

JEANNE: Är det här Norden då?

MICKE: Käften!

ANSGAR: Såja såja. Saken tål att utredas minsann. Det börjar onekligen bli lite kylslaget. Där står några infödingar. Vi frågar dem.

JEANNE: De ser lite tröga ut.

ANSGAR: Skepp ohoj där borta! Är det här måhända Birka, är ni måhända Nordmän?

ULFHILDE: Vad i? Är du måhända en kärring?!

MICKE: Man kan ju tro det...

SNORULF: Jodå de stämmer. De här är Birka.

ANSGAR: Åh det var synnerligen härliga nyheter, minsann.

SVINULF: Öh... Går ni på vattnet?

(Ansgar, Jeanne och Micke ser sig omkring på golvet. Micke provar med foten i vattnet.)

ANSGAR: Eh alltså... ja, jo, fast det är ju egentligen... *(Här får Ansgars skådespelare arbeta fram sin egen replik. Tanken är att Ansgar här faktiskt hamnar ur rollen lite, eftersom de ju faktiskt går på ett scengolv.)*

JEANNE: Ja vi går på vattnet! Precis som Jesus, din hedning!

ANSGAR: Ah, jo, precis, sannerligen. Som Jesus.

MICKE: Snygg räddning...

SVINULF: Va?

ANSGAR: Jesus, Guds son.

VALKYRIORNA: *(in med Frälsismössor och gitarr, sjunger Pärleporten)* Han har öppnat Pärleporten så att jag kan komma in! *(ut rätt fort)*

ANSGAR: Ja, det är Guds son det, en riktig hedersknyffel.

SNORULF: Tor?

ANSGAR: Va? Nej Jesus! Jesus gick på vattnet.

SVINULF: Jasså du! Vart är då hans fotspår?

ULFHILDE: Precis! Bravo brorsan!

ANSGAR: Va? Nej, inte här.

SNORULF: Nehej, det är ju klart. Hade han väldigt små drakskepp på fötterna?

ANSGAR: Nej, sandaler tror jag.

SNORULF: Vet du inte?

ANSGAR: Nej, men det viktiga är att han gick.

SVINULF: Jag skulle vilja veta hur!

JEANNE: Skit i vattnet! Han korsfästes och väckte döda till liv, och en massa coola saker!

SVINULF: Höhö... Skit i...

ULFHILDE: Fortsätter du den där meningen dräper jag dig!

SVINULF: ...

SNORULF: Korsfästes han? Hur länge?

ANSGAR: Tja, det var väl en...

MICKE: Sex timmar innan han dog.

ULFHILDE: Sex timmar? Fnys! Oden hängde i Nio NÄTTER, på ett träd! Och han gick inte och dog.

JEANNE: Jesus väckte döda till liv!

ULFHILDE: Nidhögg äter döda till frukost!

ANSGAR: Jesus var givmild och offrade sig för oss!

ULFHILDE: *(gör en kontemplerande paus)* Varför då?

MICKE: Bra fråga.

ANSGAR: För att människan drog arvsynnen över sig! Inte häda Michael! *(slår Micke på fingrarna som en gammeldags förskollärare)*

ULFHILDE: Försöker du vara pedagogisk? Då kan du dra, här finns inga lärarjobb!

SNORULF: Varför har ni kommit hit?

JEANNE: För att påtvinga alla trögtänkta hedningar den sanna läran. Döpas eller dräpas!

ANSGAR: Nej Jeanne. För att sprida Ljuset.

SNORULF: Balder?

MICKE: Kristendomen!

ULFHILDE: Är det något utländskt påfund?

ANSGAR: Alltså, jo, det kan man...

ULFHILDE: Vad kommer närmast? Gemensam valuta?

SNORULF: Hur ska ni sprida ljuset då?

JEANNE: Med svärdet. Chop chop. De som blir kvar är kristna! De som är döda brinner för evigt i skärselden!

ANSGAR: Allt som behövs är att döpas i vatten och ge sig själv till Gud.

SVINULF: ...i vattnet?

(Ulphilde slår till Snorulf.)

SPEAKERRÖST: *(Dröjer lite för att utvänta ev. skratt)* Mera mjöd! Mycket mera mjöd!

Scen 8. Valkyriorna gör en Amor

Tor, Freja, Valkyriorna (kärlekskör), Ulfhilde, Snorulf, Svinulf, Ansgar, Jeanne d'Arc, Micke.

Tor och Freja kommer smygande in på scenen tillsammans med valkyriorna. De stannar för att skärskåda vikingarna. Vikingarna fortsätter se upprörda ut och gestikulerar.

FREJA: Men det här är ju helt sjukt bra. Ett helt gäng med vikingar liksom. Som står och snackar med Ansgar ba.

TOR: Nifels tänder! Sänk rösten ditt skavsår på Sleipners hov. De kan höra oss.

FREJA: Ah visst. *(tystare)* Men det här är ju helt sjukt bra. Ett helt gäng med vikingar liksom - synd bara att det inte finns någon tjej.

TOR: Den blonda med snusen måste väl ändå vara kvinna.

FREJA: Så kan det bara inte vara liksom. Var är den rosa tyllkjolen och allt glitter, osså paljetterna,

TOR: Men hon har ju bröst!

FREJA: Och nagellacket...

TOR: Man måste inte se ut som en rosa dammvippa bara för att man är tjej.

FREJA: Nej det borde väl du veta!

TOR: Nu får det vara slutsnackat! Vi tar det blonda med snusen nu, vad det än ser ut som.

FREJA: Jag kan ge henne en helt sjukt bra make over! Lite glitter, lite rosa, lite paljetter också nagellacket...

TOR: Klar?

FREJA: Ja. Då kallar vi in kärleksvalkyriorna så får de göra grovjobbet.

(Freja mumlar vidare om hur smart det var att hon kom på detta. Tor skickar en morsesignal med hjälp av Mjölner medan scenen med vikingarna fortsätter.)

ULFHILDE: Här ska inte döpas varken ut eller in. Ni kan bara vända om och trava ut i vattnet igen för här blir det inget kristnande av!

JEANNE: Nä nu får det vid apostlarnas skägg vara nog. Ner på knä din hednadrottning så ska blodet flyta. (*Jeanne hugger tag i Ulfhilde som griper tag i Jeanne.*) Jag ska omvända dig ut och in!

(Snorulf och Svinulf griper tag i Ulfhilde och drar henne bakåt, Micke tar tag i Jeanne och drar henne bakåt medan Ansgar ställer sig framför henne och försöker lugna henne. Ulfhilde sopar till sina bröder så de far i backen och vänder sig om i samma ögonblick som Ansgar vänder sig om för att medla.

Ansgar och Ulfhilde har hamnat ganska nära varandra när ljuset tonas ner och en spot lyser upp dem. Kärlekslåten börjar, de ser lite förvirrade ut, valkyriorna kommer in och kastar hjärtan, konfetti, glitter och allt annat som kan associeras med kärlek. De dansar ovigt runt Ansgar och Ulfhilde. En av valkyriorna sprutar en kärleksdusch med jättestor parfymflaska över det blivande kärleksparet.

ANSGAR OCH ULFHILDE SÅNG: (*Sång om hur olika de är, hur motsatserna kompletterar och att de är så kära och att allt är så gulligt så man blir illamående. Melodi: Det vackraste – Cecilia Wennerstedt eller vad hon nu heter. Valkyriorna fungerar som doakör i bakgrunden. Doakören dansar ut i slutet.*)

ANSGAR: Jag blev visst lite yr där minsann. Men oj, nu när jag ser dig i skenet av fallande hjärtan och kaskader av kärleksattribut är du slående vacker.

ULFHILDE: Du är inte så pjåkig du heller Vitekrist. Lite klena armar men det kan man nog råda bot på.

JEANNE D'ARC: Vad hände med dig då Ansgar? Är du sjuk eller?

ANSGAR: (*frånvarande, drömskt*) Mmmm.

MICKE: Måste vara sällskapet. Social betingning.

SNORULF: Ulfhilde? Du Svinulf, hon ser annorlunda ut, som hon är sjuk.

SVINULF: Ja för sjutton. Hon har ju färg på kinderna! Du Svinulf, jag är rädd. Vad har de gjort med henne?

Scen 9. Tor gör en kidnappning

Tor, Freja, Ulfhilde, Snorulf, Svinulf, Ansgar, Jeanne, Mikael.

(Vid sidan om pågår förvirringen kring Ansgar och Ulfhildes förändring.)

TOR: Då var det avklarat. Kidnappning nästa.

FREJA: Ja det gick helt sjukt bra! Allt var såhär rosa och glittrigt liksom. Du bara bär bort henne!

TOR: Ja, för jag skulle kunna lyfta vem som helst. Har man fixat Midgårdsormen så fixar man en vikinga...kvinna.

FREJA: Lyft mej, lyft meeej!

(Tor lyfter Freja och samma ljud som när Årtusende Falken från Star Wars inte funkade hörs. Freja sänks sakta ner medan Tor ser frustrerad ut.)

TOR: Vid Nidhöggs skithög! Mitt styrkebälte har fått slut på batterier!

(Beroende på vad publiken valt för föremål innan spexet börjar så är det det som Freja hivar fram och som drivs på batterier (även om det är ex. en fotboll). Alternativt är det något av Frejas blinkande utsmyckningar som är batteridrivet.)

FREJA: Ta på dig den här lösnäsan så inte vikingarna ser hur åskguden kidnappar vikingar. Det skulle liksom kunna ge oss dåligt rykte.

(Tor tar på sig lösnäsa och smyger ut bland vikingarna, fångar in Ulfhilde och springer iväg mot Freja.)

ANSGAR: Men min kära, min ögonsten, kidnappad av en hednisk barbar. Kära, kära nån då...

(Ansgar svimmar och alla utom Svinulf börjar fläkta och luktsalta Ansgar. Svinulf står och gestikulerar och pekar efter Tor men ingen bryr sig om honom. Han får inte fram ett ord.)

FREJA: Skitbra! Då var vi klara med det här. Vad gör vi nu då?

TOR: Det trodde jag du visste.

FREJA: Jamen jag vet inte. Det var ju Lokes idé.

TOR: Då drar vi till Loke då. Mot Asgård!

(Tor och Freja ut. Ansgar kvicknar till.)

JEANNE D'ARC: Men kom igen nu Ansgar så fortsätter vi på vårt heliga quest.

MICKE: Ja, kommer man efter får man inget CSN.

SPEAKERRÖST: Det får man inte i alla fall. MERA MJÖD.

ANSGAR: Min ögonsten min nordiska dagdroppe, min kärlekens duva som kom med olivkvisten mellan sina fjuniga läppar. Hon har slitits ifrån mig. Jag svär vid det heliga korset att jag inte ska vila förrän Ulfhilde sitter vid min sida! Jag ska varken äta eller dricka förrän denna oförrätt hämnats... Minsann!

MIKE: Ja men öka då. Det här är Norden, det är kallt, här vill jag inte vara!

JEANNE D'ARC: Då återför vi Ulfhilde till Ansgar så vi kan fortsätta med döpingen av alla jävla as. Vart tog de vägen?

(Ansgar gör korstecknet på Jeanne efter hennes svordom.)

SNORULF: Och vad i hela Norden håller du på med Svinulf?

SVINULF: Söstra mi´ kidnappades åt det hållet!

JEANNE: Det kunde du klämt fram på en gång så skulle den här pjäsen inte vara så satans lång!

(Ansgar gör korstecknet på Jeanne igen.)

MICKE: Då får vi väl ta tag i det här då. *(drar sitt flammande svärd. Oengagerad.)* Full fart efter dem, Snor-, Svin-, Träsk-, eller whateverulf, du leder vägen!

(Hela sällskapet springer ut från scenen i full galopp åt samma håll som asarna.)

SPEAKERRÖST: Nu är det dags att vända bandet och det kommer att ta ungefär tjugo minuter. Passa på att äta något, gå på toaletten, få en nypa frisk luft eller ta en titt på grannen i stolen bredvid under tiden.

Akt 2

Scen 1. Freja gör en Ulfhilde

Härfjätter, Skäggald, Brynhilde, Tor, Freja, Loke.

HÄRFJÄTTER: Då är vi framme i Valhall!

SKÄGGALD: Framme i Valhall är vi då!

BRYNHILDE: Har hallen blivit svald av en val?

(Valkyriorna sjunger en sång som presenterar Valhall ungefär som Camelot presenteras i "The quest for the holy grale". Tor, Freja och Ulfhilde kommer in under musiken och dansar loss för att påvisa hur roligt det är.)

TOR: Då var vi framme i Valhall, nu frågar vi Loke vad vi ska göra nu. Framför allt vad vi ska göra med vikinga... kvinnan.

FREJA: Men vart är Loke då?

TOR: Loke, Loke! Var är du? Kom genast hit!

FREJA: *(Tar av sig solglasögonen och ser Lokes lapp)* Men titta Tor, värsta brevet. Det kanske är från Loke. Det vore helt sjukt bra.

TOR: Ja faktiskt, brevet är från Loke! Bra, då kanske hon berättar vad vi ska göra. Loke, hon som brukar hålla sig så kortfattad. *(Håller upp brevet som visar sig vara hur långt som helst och rullar ut över scenen.)* Eller... nej.

(Loke kommer in på scenen och börjar spela upp en scen som ska motsvara tillfället då hon skrev brevet. Med inlevelse och många skurkskratt läses brevet upp medan Tor och Freja reagerar på innehållet medan de "läser". Vid PS. blir Loke utdragen av en scenarbetare då hon gjort vad hon skulle men inte kan sluta berätta.)

LOKE: Övördade Asar!

Om ni läser detta brev har ni uppenbarligen hittat tillbaka till Valhall era dumma as. Medan ni ränt omkring och jagat vikinga...kvinnor har jag, Loke, tagit tillfället i akt att visa min sanna natur. Med hjälp av en gudomlig polsökare, som jag lurat av Ansgar, har jag hittat vägen till Nordpolen. Ja Tor, det är samma plats som Iduns äpplen växer på. Samma äpplen som ger evigt liv, samma äpplen som kommer få mig att bli den mäktigaste guden av alla, samma äpplen som... slurp... Alltså, jag har lurat er än en gång och nu kan ni stå med skägget i brevlådan!

Er vördade ovän, Loke.

Ps. Bara så ni vet har jag planerat detta i evigheter och min rätt som ärkeskurk är att avslöja min onda plan innan ni fångar mig vilket ni naturligtvis inte kommer att göra ändå.

TOR: Den förbenade skurken! Jag har inte varit med om något värre sedan frugan blev av med håret. Om inte jag minns fel var Loke inblandad den gången också.

FREJA: Ja, det här är bara för mycket för mina öron. Vi måste stoppa Loke, och det så fort som möjligt. Hittar du till den där Nordpolen?

TOR: Nej gör du?

FREJA: Nej det var därför jag frågade. Looser! (*Gör loosertecken.*)

TOR: (*Till valkyriorna*) Kanske ni vet...

HÄRFJÄTTER: ...Vi hittar inte till Nordpolen.

SKÄGGALD: Till Nordpolen hittar vi inte.

BRYNHILDE: Har Polen blivit en del av Norden?

(*Alla tittar på Ulfhilde.*)

ULFHILDE: Titta inte på mig era kräk, jag är bara kidnappad! Ni får ta hand om era egna problem! Föresten har jag aldrig hört talas om någon Nordpol.

FREJA: Loke skrev att den där Ansgar hade en polsökare, det verkar ju skitbra, då kan ju vi liksom få veta vägen bara sådär.

TOR: Vadå, skulle vi bara valsa fram till Ansgar och hans gäng och be att få använda den där mojängen. Det lär ju inte gå efter att vi kidnappat hans vikinga...kvinna.

FREJA: Nej men vänta, om du Tor, klär ut dig till Ulfhilde och därefter lurar av Ansgar vägbeskrivningen till Nordpolen så hittar vi dit och allt är tjingeling.

TOR: Låter som en plan som fungerat förr, men varför ska jag klä ut mig när du redan är tjej?

FREJA: Jag kan ju inte klä ut mig för jag ÄR ju redan tjej. Dessutom är det så uppenbart att skicka mig som Ulfhilde. Men eftersom du är man som klär ut sig till kvinna kommer de aldrig att misstänka dig som Ulfhilde. Dessutom är du mer lik Ulfhilde. Så är du väldigt stark också.

TOR: Jag är stark också!

FREJA: Precis, då gör vi så då. Det här blir liksom som "Gör om mig".

TOR: Eh, jaja men säg inget till farsan om det här va.

FREJA: Okey.

SPEAKERRÖST: *(Toaljud i bakgrunden)* Shit! Vänta, vänta! Mera mjöd! Okej, nu kan ni fortsätta.

Scen 2. Tor gör en Don Juan

Micke, Jeanne, Snorulf, Svinulf, Ansgar och Tor.

(Micke, Jeanne, Snor- och Svinulf bråkar om vilket håll Ulfhilde försvann. Ansgar gråter.)

SVINULF: Jag är fortfarande fullkomligt halvt övertygad om att hon försvann åt det hållet.

SNORULF: Bra brossan!

JEANNE: Nej säger jag! Det är åt det hållet vi ska. Era huvuden är inga kompasser utan komposter - hedningar! *(melodi: Dansa i Neon. Jeanne sjunger om hur jobbigt det är att umgås med dumdryga hedningar och att hon vill hem till Frankrike och få uppenbarelser.)*

JEANNE: Ansgar! Sluta gråt och hjälpa till här!

MICKE: Ja Ansgar, det börjar bli aningens tröttsamt. Ungefär som att jaga Lucifer till världens ände.

ANSGAR: Snyft...

(Tor kommer in på scen iklädd Frejas fria tolkning av Ulfhilde. Talar i falsett och för sig så kvinnligt han kan. Tor blir allt mer äcklad efter hand som scenen fortgår.)

TOR: Ansgar min dundrande kärlek! Jag har dånat av saknad flera gånger!

ANSGAR: Ulfhilde...?

TOR: Jag slet mig loss från mina bojar för att komma tillbaka till dig! Min blixtrande och dundrande kärlek.

ANSGAR: Vid min Gud, ett mirakel. Men Ulfhilde vilket stort skägg du har.

TOR: Det är för att jag ska kunna värma dig om natten när vi pussas. Kan du inte berätta hur vi ska hitta till Nordpolen min blixtrande, dundrande och exploderande kärlek?

ANSGAR: Jo visst det kan jag gärna säga dig, men så stor hammare du har minsann.

TOR: Det är för att jag ska kunna slunga fram blixtar och åska och regn, umpf, för oss alltså - min blixtrande, dundrande, exploderande och knallande kärlek.

ANSGAR: På så vis. Men så lite snus du har.

TOR: Det är för att jag - Ulfhilde - ska kunna leva längre. Nordpolen?

ANSGAR: Ja, Nordpolen, jag har en polsökare du kan få titta på den om du vill. *(Tor sträcker fram händerna.)* Men så stora händer du har.

TOR: Det är för att jag ska kunna krama dig hårdare min blixtrande, dundrande, exploderande, knallande och smällande kärlek. Ge mig Polsökaren! *(Rycker åt sig polsökaren.)*

ANSGAR: Varsågod min sköna. Men vad stark du är. *(Smeker Tor över armen.)*

TOR: Ja det är jag! Det är för att jag är Tor, åskguden! Jag är ingen kvinna, jag är man! *(Springer iväg i slow motion men tappar ett garnnystan ur BH:n. Chariots of fire spelas till slow motion-scenen. Garnet är rött julgransglitter.)*

SVINULF: Söstra mi sprang iväg åt det hållet!

SNORULF: Idiot! Det var inte Ulfhilde, det var Tor – åskguden.

JEANNE: Åtminstone har vi nu en röd tråd att följa. Det var på tiden. *(Till Snor- och Svinulf)* Då behöver vi inte lyssna på era komposthjärnor. *(Till Ansgar)* Våga inte gråta igen!

Scen 3. Manusgruppen tappar tråden

(Under tumult följer hela gruppen tråden ut från scenen. Precis när de ska till att lämna scenen stannar de upp, tittar upp och ser förvirrade ut.)

ANSGAR: Nej du, tyvärr. Vi har varken sett Theseus eller Ariadne.

(Gruppen lämnar scenen och in kommer en minotaur.)

MINOTAUREN:

De **trodde** att **minotauren** var **död**, men **så** är det **inte**.

I mina **mardrömmars labyrint** de **lämnade mig,**
sonen av en **vidunderlig kärleksakt.**

I detta **mörka töcken** har **jag** letat **svaret så länge,**
den **röda tråden** har **ännu ej nått människans sinne.**

Kanske sitter vi **alla fast** i en **egen labyrint**

och bara **väntar på** att bli **dräpta** av en **hjärte** med **bronssvärd.**

Barnen från **Athen** är **kanske** symbolen för den **kommersialiserade**
industri som **vi** tvingas **leva** i. **Pokémon, McDonalds** och **Sjunde**

AP-fonden – för **många beslut** för en **trött minotaur**.
Och av **dessa är världen** den **största labyrinten** av dem **alla**.

(Minotauren lämnar scenen genom att gå ut genom publikhavet och lämnar teatern. Ansgar, Micke och Jeanne tittar in.)

MICKE: Då tar vi här borta upp den röda tråden igen. Vi jagar vidare efter Tor, Freja och Ulfhilde.

SPEAKERRÖST: Jaja vi fattar. Mera mjöd!

Scen 4. Idun och Oden gör en Holmes-gång

Loke, Idun, Oden.

(Loke in.)

LOKE: *(Loke kommer in på scenen och gnider sina händer.)* Hehehe... *(Slickar sig om munnen och gnider sig om hakan)* Det här ska bli smaskens... Med så mycket äpplen... Mums! Undrar hur många äpplen man orkar äta egentligen? Hundra? Tusen? Hehe... En miljon äpplen! *(Tittar bakåt mot där hon kom in på scenen.)* Och jag har gott om tid på mig att få i mig dom. De där spånskaften kommer inte hajja vad som hänt förrän allt som är kvar av Iduns äppelträd är... äppelkräm. *(Slickar sig om munnen igen och dreglar en skvätt, dvs "sörplar" i mikrofonen.)* Äppelkräm är inte dumt! ...och äppelpaj,... *(Fortsätter sin väg ut från scenen)* ...och äppelsockerkaka, *slörp* och Ugnsbakade äpplen med grillat bacon och krutonger, och äppelmos, och Fransk äppelkaka under gyllenbakat smördegstäcke serverad med vaniljsås, och Äpple och Persiljefyllt lax med syrlig pepparrotssås och korngrynspytt, och julsinka... *(Vid det här laget borde Loke ha kommit ut från scenen med besked.)*

(Strax efter att Loke gått ut kommer Oden och Idun in på scenen till Rosa Pantern-melodin. Idun skjutsar långsamt Oden över scenen.)

ODEN: TUUT-TUUUUT!

IDUN: Vad säger du?

ODEN: Tut tut.

IDUN: Jaså kan Sleipner gå själv?

ODEN: Tuut.

IDUN: Ja, men nu är det så att även om Sleipner har åtta hjul... *(Klappar på rullstolen.)*

ODEN: TUT!

IDUN: ...jag menar hovar, så rör han sig faktiskt inte ur fläcken om jag inte skjuter på.

ODEN: Tut tutut.

IDUN: (nickar) Ja, förutom i nerförsbacke.

ODEN: Tuut!

IDUN: Nej hördu, nu får du sluta upp med de där dumheterna, annars tänker jag tala om för dig att Sleipner inte är något annat än en gammal rullstol med stödhjul.

ODEN: ... (*Sänker huvudet men blänger ilsket.*)

IDUN: Nej, jag tänkte väl det. Nu fortsätter jag skjuta på Sleipner så sitter du lugnt och stilla i sadeln och letar spår.

ODEN: TUUUT! TYT!

IDUN: (*Tvärstannar*) Du har rätt! Det är två blanka polar där framme. (*Smyger fram med rullstolen.*)

ODEN: Tuut!

IDUN: Jasså? Är det en salivpöl?

ODEN: Tuut!

IDUN: Som smakar orm? Eller spindel? Hur vet du det?

ODEN: Tuut!

IDUN: (*Skeptiskt*) Jaså ett par fåglar viskade i dina öron?

ODEN: Tuut!

IDUN: Två korpar va? Ska det vara Hugin och Munin det?

ODEN: (*Nickar stolt.*)

IDUN: Då kanske de kan tala om vems saliv det är?

ODEN: (*Tutar något tvåstavigt som skulle kunna tolkas som kan själv.*) Tuut!
Tuut!

IDUN: Jaja, gör det själv då.

ODEN: *(Böjer sig fram över dreggelpölen och tar snorkeln ur munnen. Med den pekar han menande på pölen, smackar lite på snorkelns övre del som om det var en pipa och härmar i övrigt Sherlock Holmes manér när denne handskas med sin pipa. Tillslut är Oden nöjd stoppar in snorkeln rättvänd i munnen och vänder sig till Idun.)* Tuuuyiuot! Mummel, mummel, mummel, mummel *(Resten av repliken kan improviseras fram.)*

IDUN: Loke? Och hon tänkte på äpplen när hon dreglade! Aha! Då är vi henne på spåret.

ODEN: *(Tutar fram något som skulle kunna tolkas som Elementärt min kära Idun.)*

IDUN: Då fortsätter vi Norrut!

ODEN: Tuut!

IDUN: Åh, ja just ja. Hoppla Sleipner!

Scen 5. Nästan alla gör ett korståg i Bergslagen

Valkyriorna, Ansgar, Micke, Jeanne, Svinulf, Snorulf, Tor, Freja, Ulfhilde, Oden och Idun.

(Hela scenen är ett enda stort medley som går ut på att alla jagar mot Nordpoolen.)

Scen 6. Ansgar gör en Snövit

Ansgar, Micke, Jeanne, Svinulf, Snorulf, Tor, Freja, Ulfhilde.

(Tor, Freja och Ulfhilde på scenen. Tor snurrar förvirrat omkring och försöker hitta vägen till norr.)

TOR: Var är vi nu då?

FREJA: Va? Men vi är ju här! Det är ju skitenkelt ju!

TOR: Nej! Jag menar på kartan! Jag vet inte längre om vi är norr eller söder om där vi var för en kvart sedan, eller om vi gått hitåt *(travar iväg åt en riktning)* eller ditåt *(travar iväg åt en annan riktning på scenen)*.

FREJA: Ja men du går ju dit du går ju.

TOR: PÅ KARTAN!

FREJA: Jaha ja.

TOR: Åh, jag hatar orientering! Man snurrar bara omkring. Det är knappt man vet var man har Mjölner längre. Fast Mjölner, han vet alltid var han är. Han skulle aldrig lämna mitt bälte om inte jag kasta' iväg honom. Och då skulle han komma tillbaka. (*håller Mjölner i famnen*) Eller hur Mjölner? Du finns alltid här hos mig.

ULFHILDE: (*Hon tittar skeptiskt på Tor*) Vad är du för en kärring? Och du ska föreställa Åskgud.

TOR: Håll käften och bete dig som du ska! Du ska skälva av skräck och uppgivenhet.

ULFHILDE: Vadå skälva? Det kan du göra själv. Jag har varit med om mycket värre. En gång kidnappades jag av rabiessmittade björnar.

FREJA: Å nej, det är ju skiitjobbigt. Vad gjorde du då då? Klättrade du upp i ett träd? Eller sprang du i sick-sack?

ULFHILDE: Jag skalla' dom en efter en tills dom låg i en hög på marken. Sedan gick jag hem å hjälpte farsgubben att hugga ner en gran.

FREJA: Jaa, Girlpower!

TOR: Tysta! Jag tror jag ser någon!

ULFHILDE: Jaa, det är säkert Ansgar som kommer för att knäcka näsbenet på dig.

TOR: (*som Baloo*) Kommer för att... Vad menar du med det, kommer för att... Han är en mes! Har du sett mina biceps? Har du sett hans? Nej, inte jag heller! Han käkar säkert uppblött filmjolk till frukost, JAG skallar jättar till frukost, krossar sten med bara händerna. Jag kan välta kor och hamra jättehårt...

FREJA: ssssch! (*Ja det där hyshande ljudet som inte går att skriva.*)

(*Ansgar, Micke, Jeanne, Snorulf och Svinulf in*)

ANSGAR: Vart är min tusensköna, min ros, mitt hjärtas respirator?

MICKE: (*till Jeanne*) Ska han hålla på så där hela tiden?

JEANNE: (*Bittert*) Gör han det då tuttar jag eld på mig själv.

ANSGAR: Mitt reservdäck, min andningsluft, min muskulösa Venus. Ååh... vart är hon?

SVINULF: Där borta kanske? Är det inte Ulfhildes kalufs där borta? Eller är det Tors?

SNORULF: Du har rätt brorsan (*snörvel*)! ULFHILDE!

ANSGAR: Va? Ulfhilde! Mitt hjärtas symfoni!

MICKE: Det var vid Lucifers bakben på tiden! (*Till Tor och Freja*) Ni där! Halt eller jag bussar en svärm gräshoppor på er!

FREJA: Åh nej! Dom är många fler än oss!

TOR: Några missionärer ska Mjölner och jag nog klara av. Stig åt sidan kvinna.

FREJA: (*Knuffar tillbaka Tor.*) Nähäru! Alltså, jag tror att vingkillen och tjejen har lite mer girlpower än så!

MICKE: Släpp den väna jungfrun eller förgås i skärseldens flammor!

ULFHILDE: Vem kallar du för vän jungfru ditt fjäderfä! (*Till Tor:*) Släpp loss mig så ska jag nita den pärskans stroppen!

ANSGAR: Åh, mitt hjärtas fröjd. Jag hör hennes röst och ser hennes smäckra gestalt. Hon är som en fjäril i sommarens alla färger.

JEANNE: (*Till Ansgar:*) Käften Ansgar! Vi försöker vara diplomatiska här! Ro hit med Hildulf nu eller vi kommer plöja genom era halsar som en hungrig bonde på ett sädesfält! Alltså... som en hungrig bonde plöjer en åker för att det ska bli ett sädesfält... för att kunna skörda säden och göra mjöl och baka bröd av som han sedan äter! GE HIT HENNE ELLER FÖRGÅS HEDNAKRÄK!!!

FREJA: Ah, okej då. (*Kramar om Ulfhilde. Tor håller alltjämt i henne.*) Det här var skitskoj. Du och jag är så coola.

TOR: Tänker vi släppa henne?

FREJA: Vi är ju i underläge dummer! Och de är ju skitkära.

TOR: Kan jag inte få slå en av dom då?

FREJA: Nej, men du kan få pussa.

ANSGAR: Åh, de ska släppa henne. Hon ska äntligen återbördas till min famn. Ser ni hennes tindrande ögon, hennes skälvande läppar. Åh, det är verkligen hon, mitt hjärtas...

SVINULF: Smörjfett?

ANSGAR: Precis! Åh, äntligen kan vi slappna av. Jakten är över. Åhå... Det kurrar lite i magen minsann. Det kanske är dags att äta det där äpplet nu.

(*Ansgar tar en tugga av äpplet, sätter i halsen och faller ihop på marken.*)

MICKE: Typiskt.

JEANNE: (*Ställer sig och skriker på Ansgars avsvimmade kropp*) Ställ dig upp! Det är en order! Upp på fötter ögonaböj! Ett två tre fyr, GIVAKT! Om du inte reser dig upp innan fem sparkar jag dig! Etttvårefyrfem. (*Jeanne sparkar Ansgar efter att ha räknat på tok för snabbt och vänder sig sedan resignerat ifrån hela situationen med armarna i kors.*)

MICKE: (*Till Snorulf och Svinulf*) Kan ni första hjälpen?

SVINULF: Första hjälpen? Vadå? Du skola hjälpa den man som fallit? Vad är andra hjälpen då? Höhö... Du skall hedra din varningsskylt och din reflex?

SNORULF: Vänta, så här kanske?

(*Snorulf börjar pumpa med Ansgars ben som de brukar göra i Disney-filmer*)

MICKE: Det verkar inte fungera. Kanske man måste göra det med armarna också?

(*Micke börjar pumpa med armarna också. Sedan börjar de trycka lätt på bröstkorgen. Sedan lyfta de upp Ansgar och gunga lite på honom, och så vidare. En massa meningslösa första hjälpen försök görs medan scenen fortsätter hos Tor och Freja som nu glömts bort av resten.*)

FREJA: Waow. Lucky oss!

TOR: Kanske blev han rädd för mig och Mjölner!

FREJA: Ja precis. Skitskraj! Nu kan vi bara ta Ulfhilde och ge oss av igen, innan de upptäcker att vi är borta!

(*Tor rycker i Ulfhildes arm.*)

TOR: Följ med här nu!

(*Tor, Freja och Ulfhilde ut.*)

JEANNE: Nå, har ni pumpat antikrist ur kroppen på honom än?

MICKE: Det är ingen idé, han är helt utslagen.

SVINULF: Jaha, är han allergisk?

(*Alla tre tittar undrande på Svinulf en stund.*)

MICKE: (*Irriterad.*) Inte utslag! Utslagen! Vi får släpa med honom och försöka igen senare. Ta varsin arm eller ben.

(Alla fyra lyfter upp Ansgar i varsin arm eller varsitt ben. Gärna visslande till de sju små dvärgarnas Hey-ho-melodi.)

SPEAKERRÖST: Hick! Åh dom där asså! hihi. Öj kyparn! Mera Mjöd! Nej vänta, jag tar tillbaks. Dom har inte sjungit. Shit...

Scen 7. Loke gör en Fransk äppelkaka under gyllenbakat smördegstäcke serverad med vaniljsås

Loke, Oden och Idun.

(Scenen är tom på folk. På scenen finns ett äppelträd och en swimmingpool och en skylt som det står "Nordpoolen" (med två O:n) på. Loke kommer insmygande från vänster.)

LOKE: Ååh... Äntligen! Där är min skatt. Min, bara min. Nu måste jag bara norpa åt mig så många det går. Ju fler äpplen jag har och ju färre som finns kvar desto större makt åt mig.

(Loke går fram till trädet och börjar plocka äpplen och lägger i famnen.)

LOKE: Ett äpple, två äpplen... *(mel. Äppelmelodin:)* "Om jag har ett äpple vill jag dela det med dig?" Näpp, hehe. Tre äpplen. Hmm... Jag kanske skulle tagit med mig en säck. Fyra äpplen.

(Loke står och plockar äpplen i famnen när Oden och Idun kommer in från vänster.)

ODEN: Tuut!

IDUN: Stopp och belägg!

ODEN: *(Mumlar ilsket.)* Tuut!

IDUN: Vad tror du att du håller på med din kanalje?

LOKE: Är det han eller du som undrar?

ODEN: Tuut!

IDUN: Han!

LOKE: Du översätter alltså?

IDUN: Precis!

(Loke fortsätter plocka äpplen.)

LOKE: Få se nu... Fem äpplen.

(Idun och Oden står tyst någon sekund och tittar.)

ODEN: Tuut???

IDUN: Nå???

(Loke slutar plocka äpplen.)

LOKE: Översätter du fortfarande?

IDUN: Ja!

LOKE: Kan du översätta det här då? "Ek hlewagastiR holtijaR horna tawido".
(Från Gallehushornet, 400 e Kr: Jag Lägäst från Holt gjorde hornet)

IDUN: Va?

LOKE: Tur att han har dig...

IDUN: Vem? HlewagastiR?

LOKE: Va? Nej Oden.

IDUN: Jasså.

LOKE: Odens personliga assistent.

IDUN: Ja...

LOKE: Som hjälper honom med allt.

IDUN: Jo...

ODEN: *(Upprört)* Tuuut!

LOKE: Vad säger han?

IDUN: Kan själv *(suck)*.

LOKE: Ajdå. Och din make då?

IDUN: Brage? Han...

LOKE: Rik som ett troll är han. Fotbollslag, egen galleria mitt i centrum. Du är minst sagt i skuggan av honom.

ODEN: Tuut tuut.

LOKE: Vad...?

IDUN: Heja Brage friskt humör... (*suck*)

LOKE: Du är ganska kass eller hur? Hur många sagor har skrivits om dig egentligen? (*börjar räkna på fingrarna men kommer bara till ett*). En? Hehe...

IDUN: Jo... (*suck*) Och du vill ta äpplena där med.

LOKE: I den reviderade upplagan ja. I de tidigare versionerna fanns inga äpplen. När jag tänker efter har du nog inga nu heller.

IDUN: Men du plockar ju...

LOKE: Äh, tror du verkligen att någon så kass som du skulle sättas att vakta dem? Från mig? Nädu, jag tror inte det. Så är det: Du är ingenting och du har inga äpplen.

IDUN: Men... men... *Sång om att utan äpplena är jag ingenting. Mel. Du måste finnas (Kristina från Duvemåla)*

(*Mot slutet av sången plockar Loke de sista äpplena i famnen och är på väg att gå.*)

ODEN: Tuut!

IDUN: Va? Ja just ja. Stanna där din tjuv!

LOKE: (*Förebrående*) Nej, vänta nu. Komma och anklaga mig så där. Jag trodde vi rett ut det här.

ODEN: Tuut! Tuut! Tuut!

IDUN: (*Till Oden*) Vänta, lugna ner dig. Jag ska hinna översätta också. (*Till Loke*) Du orm till en mor, ("tut") nej mor till en orm. ("tut") Du har lagt dina fjälliga händer på ditt sista äpple! ("tut") Du är avslöjad!

LOKE: Attans också. Hur kunde ni lista ut det? (*fortsätter slingra sig*)

ODEN: (*Börjar bete sig lite Sherlock Holmesaktigt igen*) Tuut! (*Oden pekar på vägen de kom ifrån.*) Tuut!

IDUN: Elementärt. Redan de gamla sagorna förtäljer att du kidnappat Idun för att kontrollera asarnas eviga liv. Dina skor är också fulla av en lera som endast finns sexton mil norr om Vatikanen. Några mil tillbaka på den här vägen (*Idun pekar*) fann vi dessutom spår av saliv. Saliv som bildats i två separata pölar, som om de runnit från kanten på en kluven tungspets, nämligen från din kluvna tungspets!

ODEN: Tuut!

IDUN: Ja, och så hörde vi dig prata om att du ville stjäla äpplena och här står du med famnen full.

LOKE: Jaha, ja det var ju bra bevis antar jag.

ODEN: Tuut!

IDUN: Lägg ner äpplena!

LOKE: Jaja...

(Loke lägger ner äpplena bredvid trädet. Då hörs tumult från bakom scenen.)

Scen 8. Loke gör en tumultartad sorti

Loke, Oden, Idun, Tor, Freja och Ulfhilde.

(Tor och Freja in med Ulfhilde i släptåg.)

TOR: Där är hon!

FREJA: Loke, din snake!

TOR: Trodde du att du skulle komma undan va? Vi förstod nog allt att du skulle slingra dig hit och norpa alla äpplen. Vi är inte så dumma som du tror!

FREJA: Nä, precis!

TOR: Förvill oss att kidnappa en nätt liten vikingamö (*Ulfhilde blir mäkta vred vid de här orden*), stoppa Ragnarök. Eller hur! Vi fatta allt vad du hade i kikarn! Du var bara ute efter äpplena hela tiden.

LOKE: Jaha, ni har läst brevet jag lämnade...

TOR: Öh, ja joo...

LOKE: Men jag ljög inte. Ragnarök är i antågande.

TOR: Det kan väl hända, men på något sätt lurade du oss i alla fall!

LOKE: Jamen Tor, jag har väl aldrig lyckats lura dig?

TOR: Kanske den där gången med frugans hår...

FREJA: Men lägg av! Hon stjal ju alla äpplen! Jag menar, jag vill inte skrumpna ihop och bli alldeles gammal igen.

LOKE: Va? Vilka äpplen stjal jag?

FREJA: De där! (*Pekar på äpplena på golvet.*)

IDUN: Du stod här och plockade äpplen. Ljug nu inte!

LOKE: Om jag verkligen tänkt att plocka äpplen hade jag väl tagit en säck med mig?

IDUN: Men du stod ju och plockade dem!

TOR: Och om Idun säger att du har gjort det så har du gjort det!

LOKE: Hur vet du att du kan lita på henne? Hon bara ransonerar och snålar med sina äpplen fast hon lätt skulle kunna plantera ett nytt äppelträd.

TOR: Jo, alltså...

IDUN: Hörnu unga damen, det här är inga morotsfröpåsar man köper på ICA inte!

LOKE: Jaså, du har inte ens försökt.

FREJA: Men skit i det nu! Utan äpplena blir jag gammal och ful, så ge hit dem!

LOKE: (*Böjer sig ner och plockar upp ett äpple som hon ger till Freja.*) Ja visst, fast jag är förvånad att ingen invänder mot att Freja ska få alla äpplen, hon som verkar så angelägen om att ha dem för sig själv.

FREJA: Vad säger du nu då?

IDUN: Det är nog bäst att jag tar hand om dem. (*Hon tar äpplet från Freja som inte gör motstånd.*)

TOR: Varför det? Du har ju alltid hand om äpplena. Kan inte någon annan få ha dem någon gång?

IDUN: Jag har hand om dem därför att Oden bestämt det. (*Till Oden*) Eller hur?

ODEN: Tuu...

LOKE: Jasså, men hur vet vi att du inte bara översätter som du själv vill?

TOR: Just det. Hur kommer det sig att Oden alltid låter mycket vettigare när du översätter än när han pratar själv?

FREJA: Ja precis. Ge hit äpplet igen.

(*Freja tar i äpplet, men Idun håller emot. Tor börjar också slita och Oden slänger sig in i dansen också, allt som de bråkar verbalt, mellan följande dialoger kan de gärna fylla på med små utbrott av irritation.*)

TOR: Jag vill ha det, jag är faktiskt starkast i världen!

ULFHILDE: Va? Du är inget annat än en barnslig kärring! *(Ulfhilde hoppar också in högen bara för att få känga Tor och de andra idioterna.)*

FREJA: ...jag är trött på antirynkräm och gurka på ögonen!

TOR: Gurka ska man äta! Och jag är ingen kärring!

IDUN: Nej hörni ungdomar, nu får det verkligen...

ULFHILDE: Flytta på dig tanten!

FREJA: Shit också vad halt det är!

ODEN: Tuut!

TOR: Och så du då din grisrosa...!

IDUN: Inte ett tut till från dig!

(Äpplet flyger iväg och landar på golvet, men de fortsätter kivas och gasta på varandra. Loke som njuter till fullo av kalabaliken går fram till det tappade äpplet och tar upp det, därefter plockar hon upp äpplena som hon tidigare lade på golvet.)

FREJA: Jag tar ingen skit från nån!

IDUN: Om inte äpplena fanns, vad vore jag då?

ODEN: Tuut!

FREJA: Och du då!

ODEN: Tuut!

(När Loke samlat på sig alla äpplen smyger hon ut från scenen.)

ULFHILDE: Ni är den största samling jubelåsnor jag mött. Du är en kärring, Du är en fjolla, Du är senil, Du har mindervärdeskomplex. Och det slemma krypet som precis stack är äckligt!

TOR: Stack?

IDUN: Äpplena!

FREJA: Åh nej, typiskt. Inte igen! Hur gör hon det där? Varje gång!

ODEN: Tuut!

IDUN: Joho. Du blev lurad du också. Men den här gången ska hon inte komma undan. Kom allihop! Efter henne!

FREJA: Precis.

(Idun och Freja ut efter Loke.)

TOR: Men, vänta! Den väna vikinga... kvinnan då? Vem ska vakta henne?

ULFHILDE: Sluta kalla mig det där, din klänningmannekäng!

TOR: *(Ropar efter Freja och Idun)* Freja! Idun! Jaja, jag stannar väl här och vaktar henne själv då! *(Till Oden)* Och varför är du kvar?

ODEN: Tuut!

TOR: Men vid Midgårdsormens skrubbsår ta ur snorkeln ur munnen innan du pratar gubbe!

ODEN: *(Tar ut snorkeln)* Jag måste vattna Sleipner.

(Oden kör fram till swimmingpoolen, kliver av rullstolen och doppar rullstolen i poolen. Oden går alldeles utmärkt själv.)

TOR: Ja visst. Perfekt. Underbart.

SPEAKERRÖST: Okej, nu är jag nykter. Nu ska det vara rätt. Mera mjöd! Yes...

Scen 9. Tor gör en Casanova

TOR: Oden, vad ser ditt glas-as-öga? *(Oden intar Pose som Legolas i "De två tornen")*

ODEN: Tuuuut, tuuuut.

TOR: Är det Ansgar och hans hejdukar som kommer.

ODEN: Tuuut, tut.

TOR: Så de springer som om deras herrars piskor var efter dem.

ODEN: Tut.

TOR: Spöa dom? Men dom har ju en sån där girlpower med sig som Freja pratade om. En sån där tvåhövdad feminin best med giftklor och galoscher.

ODEN: Tuuuut *(nickar instämmande)*.

TOR: Vi måste fördröja dem så att de andra Asen hinner hit... (*inser en sak*) Men jag tänker inte klä ut mig!

ODEN: Tuut!

TOR: Nej, det var ju ingen bra idé! Och varför skulle just jag klä ut mig?

ODEN: Tuuuut tuuut.

TOR: För att jag redan är utklädd. Jaha ja, jo det var ju logiskt. Men de vet ju redan att jag inte är Ulfhilde... Men vad står jag här och pratar med dig för, jag fattar ju ingenting av ditt tutande! Ta ut snorkeln så man hör vad du säger!

ODEN: (*Darth Vader-andas*) Tor, du är min dotter.

TOR: Ja, jag vet. (*Paus*) Nej! Jag är en man, inte din dotter, son alltså. Din son. (*Härmar Oden*) ”Tor, jag är din far” eller ”Tor du är min son” det funkar, inget annat! Visst Mjölner? Se, han är på min sida.

ODEN: Tuuut

TOR: Okey då, jag ska göra mitt bästa, för din skull - eftersom jag är din SON.

ULFHILDE: Vid alla asars svettiga fötter, ni är helt knäppa, det kommer aldrig att fungera. Ansgar kommer att känna igen mig direkt!

TOR: Tig! Jag ser ut tillräckligt mycket som du, och det beror inte på att JAG ser kvinnlig ut.

ULFHILDE: Jag står inte ut med dessa ogudaaktiga Asar. (*Ulfhilde sjunger ”... ”*)

Scen 10. Tor gör en Norrmalmstorg

Micke, Jeanne, Svinulf, Snorulf, Ansgar, Tor, Oden och Ulfhilde.

(*Micke, Jeanne, Svin- och Snorulf bär in Ansgar på scen där Tor, Oden och Ulfhilde väntar på konfrontation.*)

TOR: Hej Ansgar, mitt hjärta dundrar för dig, åh vad jag saknat dig!

JEANNE: Ansgar sover din bov. Och tro inte att du kan lura oss med din patetiska Ulfhildeträkt.

SVINULF: Jag anar Asar i Ulfhildekläder... fattar ni, vargar i fåra... aj!

SNORULF: Om Ulfhilde hade varit här hade du fått en smäll nu.

TOR: Hur kan du vara så säker på att det är jag som är Tor. Se på oss, är vi inte lika som bär?

MICKE: Låt mig tänka efter... Nej!

TOR: Nähä, okej... (*Byter plats med Ulfhilde en mängd gånger.*) Kan ni skilja oss åt nu då?

ULFHILDE: För bövelen, detta börjar bli förbannat tröttsamt!

SVINULF: Ja! (*Pekar*) Du är... eh... du är... ojdå.

SNORULF: (*snörvel*) Hur ska vi nu kunna känna igen vår syster. Vi kanske aldrig får se henne igen.

SVINULF: Ja, för om det blir Tor som är vår syster kommer det att göra fruktansvärt ont. (*Håller sig om huvudet och kinden.*)

MICKE: Det kanske hade behövts. (*Sarkastiskt*) Jag tror han med skägget är Ulfhilde.

SNORULF: Men jag vet! En kyss från vår syster skulle kunna väcka en död.

SVINULF: Ja, med den andedräkten.

SNORULF: Den av de två som väcker Ansgar med en kyss måste vara den riktiga Ulfhilde.

MICKE: Ska detta verkligen vara nödvändigt? (*Stirrar på Tor.*)

JEANNE: Få denna löjliga gissningslek ur världen snabbt nu då så vi kan kristna denna gudsförgätna plats en gång för alla. (*Muttrar*) Jag vill tillbaks till Frankrike och dräpa Britter!

SNORULF: (*Pekar på Tor*) Du börjar! Kyss Ansgar. Om han vaknar är du den riktiga Ulfhilde.

(*Tor kysser Ansgar under stora omständigheter och äckel. Inget händer.*)

SNORULF: (*Pekar på Ulfhilde*) Nu är det din tur.

(*Ulfhilde kysser Ansgar och han vaknar ur sin sömn.*)

TOR: Okey, okey, jag är väl Tor då. (*Greppar tag i Ulfhilde och drar bort henne en bit.*) Men det betyder inte att ni får kristna oss! Ingen i Norden vill bli kristen eller ha med er att göra! (*Håller Mjölner mot Ulfhildes hals. Ulfhilde sträcker sig efter Ansgar.*)

ULFHILDE: Ansgar gör något!

ANSGAR: Om du Tor spelar fult så spelar jag minsann också fult! (*Greppar tag om Oden och håller korset mot hans hals.*) Vad säger du nu då din rostiga åskledare!

MICKE: Jag förstår inte varför Gud envisades med att ge människan ”den fria viljan”. (*Gör citationstecken med fingrarna.*) Jag tror knappast Gud skickat ner varken Urre, Gabbe eller Raffe på en sån här mission.

JEANNE: (*Drar svärdet*) Vad vill du att jag ska göra Ansgar? Jag kan hugga huvudet av dem båda så blir det färre att kristna i denna helvetes förgård.

ANSGAR: Nej jag vill ha min Ulfhilde levande!

TOR: Ett steg till och Ulfhilde får en blixtnedslag genom trynet.

JEANNE: Och om du kommer närmre lovar jag dig att Oden inte återuppstår på tredje dagen.

ODEN: Tuuut

ANSGAR: Minsann!

SPEAKERRÖST: Mera mjöd minsann!

Scen 11. Loke gör en frontalkrock

Micke, Jeanne, Svinulf, Snorulf, Ansgar, Tor, Oden, Ulfhilde, Loke, Skäggald, Härfjätter, Brynhilde.

(*Loke kommer inspringande på scen med famnen full av äpplen. Hon tittar bakåt som om hon vore jagad. Krockar med Micke.*)

MICKE: Men vem i hela Norden är det som... Lucifer!

TOR: Loke! Din skurk!

LOKE: Mikael... Tor...

SNORULF: Nej nu är det för många frågetecken. Vem är vem egentligen. Till Jeanne sa du ju att han med vingarna hette Micke, inte Mikael.

JEANNE: Din tröga norrlänning, det är samma namn, ett smeknamn. Precis som du kallas fårskalle.

SVINULF: Gör jag?

MICKE: Har inte jag spärrat in dig i avgrundens djup med kedjor smidda av destillerad smärta?

LOKE: Spärrat in och spärrat in, jag såg det mer som en oväntad semester förstår du.

JEANNE: Där skulle du sitta i evigheter Hin Håle! Ta honom Micke!

SVINULF: Men hette inte han...

JEANNE: Fårskalle!

LOKE: Det verkar som att ni har fullt upp med ert gisslandrama här. Det skulle jag under inga som helst omständigheter vilja störa. Man kanske skulle lämna sällskapet.

MICKE: Och jag kanske ska gå och badda någons ögon med huggormsgift. Ses!
(Micke springer efter Loke med draget svärd. De lämnar scenen.)

TOR: Men det är ju Asarna som ska badda Lokes ögon med huggormsgift inte Mikael. Dessutom kan jag inte minnas att Ragnarök är i antågande...

(Valkyriornas ritt spelas och in kommer hela drösen med valkyrior.)

SKÄGGALD: För sista gången nu.

VALKYRIORNA I KÖR: Rid till Asgård, hitta Tor, säg: Ragnarök är i korstågande, Ansgar ska kristna Norden!

BRYNHILDE: Och snart måste det bara börja regna rök.

(Valkyriorna rider ut igen till Valkyriornas ritt.)

Scen 12. Oden gör ett magplask

Ansgar, Svinulf, Snorulf, Jeanne, Tor, Oden Idun och Freja.

(Idun och Freja kommer inrusande.)

IDUN: Vart tog hon vägen?

FREJA: Precis liksom! Vart tog Loke vägen?

TOR: Fjäderfäet sprang efter henne...

SVINULF: Och hon heter Lucifer, inte Loke!

FREJA: Lucia? Waow vilket coolt namn! Loke gör en make-over ba'! Värsta bruden med glitter å ljus å' så! Och så kan man ha som en skönhetstävling!

TOR: *(fortsätter på sin tidigare replik)* ...men vi har egna problem här!

ANSGAR: Släpp Ulfhilde era odjur!

TOR: Släpp farsan!

ANSGAR: Släpp henne!

TOR: Släpp honom!

ULFHILDE: Ansgar, rädda mig! Spöa skiten ur dem Ansgar!

ODEN: Tuut!

IDUN: Sluta nu! Vad är det här för barnfasoner! Ni är vuxna människor!

JEANNE: Åh nej, den gubben biter inte. Jag kallades inte för ”fille du peuple” för inte.

SVINULF: Vill du pöll-pöll *(sexuell antydning)*? Vad ska det betyda?

ANSGAR: Barn av folket! *(klipper snabbt av Svinulfs associationsbanor)* Du förstår hon var bara 19 år när hon brändes på bål. Alltså den riktiga Jeanne D’Arc, det här är ju bara Therese Dahlborg från Bjursås.

(Alla stannar upp i en gemensam paus.)

SNORULF: Va?

TOR: Öh... Släpp honom!

ANSGAR: Släpp henne!

FREJA: Men sluta nu då! Varför byter ni inte bara!

ANSGAR: Ni först!

TOR: Nä! Du först!

IDUN: Vänta! Släpper ni Oden om ni får Ulfhilde?

ANSGAR: O ja!

TOR: Okej! Och så kan ni bara dra utan att kristna någon alls!

ANSGAR: Ja vad ni vill, bara jag får min älskade Ulfhilde.

ULFHILDE: Rallarsvinga dem Ansgar! Skalla’ dom!

IDUN: Bra då har vi en överens...*(”kommelse.”)*

JEANNE: OM vi får doppa Oden i poolen!

IDUN: Va?

ANSGAR: Varför i allsindar då?

JEANNE: *(Till Ansgar)* För att vi ska döpa honom! Det är därför vi är här din hednasvärmare!

ANSGAR: *(Till Jeanne)* Ja, kors i taket! *(Till Asarna)* Ja minsann, ett litet dopp vill vi se också!

TOR: Nä hujeda mig! Tvinga självaste Oden att bada!

IDUN: Fast det var ett tag sedan nu... Han börjar lukta rätt illa.

ODEN: TUT TUT TUUUT! *(skakar vilt på huvudet)*

TOR: Över min döda kropp!

JEANNE: Det ska jag ordna!

TOR: Du och vilken armé?

JEANNE: Karl VII av Frankrikes!

TOR: *(upprört)* Jasså!

FREJA: Vänta hörnri! Oden är på väg att säga något!

(Oden tar andaktsfullt av sig snorkeln.)

ODEN: Irritation leder till argsinthet, argsinthet leder till ilska, ilska leder till vrede, vrede leder till raseri, och raseri kan leda till att jag blir doppad i en pool och då är det bra att ha ett cyklop.

JEANNE: Ha! Där fick ni!

(Jeanne rusar fram och knuffar Oden i poolen. Tor släpper i förvirringen Ulfhilde. Ansgar och Ulfhilde springer i varandras armar.)

ANSGAR: Åh min älskade!

ULFHILDE: Min riktiga karlakt!

ANSGAR: Puttenutt!

ULFHILDE: Mums, vilken maskulin doft!

ANSGAR: Tihi!

ULFHILDE: Raap!

TOR: Och nu kan ni dra! Slutet gott allting gott!

JEANNE: Haha! Det trodde ni ja! Men vad ni inte visste var att allt som behövdes för att kristna er var att vi döpte en as!

TOR: Och?

JEANNE: Haha! Döper någon gör man genom att doppa honom i vatten!

TOR: *(tittar förskrämt på poolen)* Åh nej!

FREJA: Åh Guuud! Är vi bara helt omvända nu?

TOR: Men, men... Vänta nu! Jag tror fortfarande på mig själv! Vad är det här för bluff?

ANSGAR: *(vänder sig om)* Det är inte ni som är omvända! Det är vikingarna. *(fortsätter gulla)*

TOR: Åh... *(till Svinulf och Snorulf)* Tror ni på mig?

SNORULF: Tror och tror, *(snörvel)* du står ju här. Då vet vi ju att du finns.

SVINULF: Tror å Tror, Tor. Snorebror tror på Tor. *(religiöst)* Mor ror skor till Tor som bor... i Borlänge *(Borlänge med o-ljud, inte å-ljud)* Far är rar...

ULFHILDE: *(smockar till honom)* Sluta tala i tungor!

IDUN: Men mina äpplen då?

TOR: Och Särimmer?

ANSGAR: Skinka kan ni äta.

FREJA: Mina katter då?

JEANNE: På med russin, in i ugnen.

TOR: Och Midgårdsormen?

ANSGAR: Det ordnar Sankt Göran.

IDUN: Men mina äpplen då?

FREJA: Yggdrassil då?

JEANNE: Brasved. Chop-chop.

FREJA: Häxbränning?

JEANNE: Käften!

TOR: Midvinterblot?

ANSGAR: Jesu födelse.

TOR: ... Bara blot då?

ANSGAR: Nattvarden. Vin och oblater till alla!

Scen 13. Oden gör en comeback

Micke, Jeanne, Svinulf, Snorulf, Ansgar, Tor, Oden, Ulfhilde, Loke, Skäggald, Härfjätter, Brynhilde.

IDUN: Men Oden då?

(Valkyriorna kommer in till Valkyriornas ritt. De håller i den röda tråden som sitter fast i Oden.)

HÅRFJÄTTER: Vi har hittat den röda tråden.

SKÄGGALD: Den röda tråden hittade vi.

BRYNHILDE: Röker han ren?

(Oden kommer upp från poolen klädd som tomtefar. Alla tittar förvånat på honom.)

ODEN: Hohoho. Finns det några snälla As här?

ANSGAR: Nej här är alla kristna.

SVINULF: Ja, vi är askristna. Fattar ni, höhö, AsKristna!

ULFHILDE: Nu håller du käft.

FREJA: Men Oden, vad du ser skum ut liksom.

ODEN: Jag är inte längre Oden mina vänner. Jag är numera Jultomten.

JEANNE: Det här var inte vad jag tänkt mig. Jag hade hoppats på att vattnet i poolen skulle fungera som på vampyrer. Ni vet, fräs och skvätt. Poff! Asarna borta. Klart.

ANSGAR: Jultomten? Står han verkligen i manus?

SVINULF: Nej, hö hö, i poolen.

ULFHILDE: Käft!

IDUN: Det här blir fint. Han går själv och är frodig och välväxt. Och han pratar som folk!

JEANNE: När mina visioner visade rött hade jag hoppats på blodbad, inte en jultomte. Vad hände egentligen med vattandet av Edens lustgård med blodet från de hedniska barbarerna?

TOR: *(Håller upp en oblat och en mycket liten mängd vin.)* Hur ska jag kunna blota på det här hade ni tänkt? *(Sarkastiskt)* Party, party - jo, tjena.

ODEN: Såja, såja, ho ho ho! Inte ska vi bråka om religion på självaste julafton. Kom nu barn, jag har en hel säck full med julklappar åt er. Dom kan ni öppna istället för att stå här och tänka. Och det är bara hårda paket till allihop!

ODEN: *(Oden sjunger sången "Jultomten" (Ghostbusters) som handlar om hur bra det är att tomten kommer och räddar alla från bråk och stim. Samt att Oden är tomte typ. Låten tonas kraftigt ned i mitten men fortsätter, alla stannar på scenen genom hela scen 14.)*

Scen "14". Loke och Micke gör ett inlägg i tomtens sång

Loke och Micke.

(Dämpad musik. Micke och Loke kommer inpustande.)

LOKE: Det var det.

MICKE: Hur länge kommer det här att hålla på egentligen?

LOKE: Till den dagen människan kan bestämma sig för en sak att tro på, antar jag.

MICKE: Den fria viljan. Fattar inte vad han där uppe tänkte på när han skapade den.

LOKE: Äh, nåt kul ska hon väl ha. Nä du, nu är det väl snart dags att ta tag i protestantismen...

MICKE: Det ska vi allt bli två om!

(Loke springer ut och Micke jagar efter. Tomtens låt fortsätter och avslutas lite snyggt med att alla stämmer in i sången och gör en tuff slut-pose då Loke och Micke kutar in igen. Applåd tack! Spexet slut! Eller whatever, vi bara skriver manus...)